

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз Пр 27/2023
20.09.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Дубравке Дамјановић, Гордане Којић, Александра Степановића и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Врховног суда Весном Зарић, као записничарем, у прекршајном предмету окривљене АА, због прекршаја из члана 332. став 2. у вези става 1. тачка 7) Закона о безбедности саобраћаја на путевима и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва ПТЗ бр.583/2023 од 04.08.2023. године, поднетом против правноснажне пресуде Прекршајног суда у Београду Пр.бр. 9228/22 од 25.04.2023. године, у седници већа одржаној дана 20.09.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва ПТЗ бр.583/2023 од 04.08.2023. године, поднет против правноснажне пресуде Прекршајног суда у Београду Пр.бр. 9228/22 од 25.04.2023. године.

Образложење

Пресудом Прекршајног суда у Београду Пр.бр. 9228/22 од 25.04.2023. године окривљена АА оглашена је одговорном због прекршаја из члана 332. став 2. у вези става 1. тачка 7) ЗОБС-а и прекршаја из члана 331. став 1. тачка 5) ЗОБС-а и осуђена на јединствену новчану казну у износу од 55.000,00 динара. Поред изречене новчане казне окривљеној је за учињене прекршаје изречено јединствених десет казних поена и заштитна мера забране управљања моторним возилом „Б“ категорије у трајању од 30 дана. Окривљена је обавезана на плаћање трошкова прекршајног поступка.

Против наведене правноснажне пресуде јавни тужилац Врховног јавног тужилаштва поднео је захтев за заштиту законитости ПТЗ бр.583/2023 од 04.08.2023. године, због битних повреда одредаба прекршајног поступка из члана

264. став 2. тачка 4) у вези члана 234. став 1. тачка 7) и члана 236. став 1. тачка 2) и става 2. Закона о прекршајима, са предлогом да Врховни суд усвоји као основан поднети захтев, укине побијану пресуду и списе предмета врати на поновну одлуку.

Врховни суд је одржао седницу већа, о којој је у смислу члана 286. став 2. Закона о прекршајима обавестио Врховног јавног тужиоца, који седници није присуствовао, на којој је размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва је неоснован.

Указујући на битну повреду одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 4) у вези члана 234. став 1. тачка 7) и члана 236. став 1. тачка 2) и става 2. Закона о прекршајима, јавни тужилац Врховног јавног тужилаштва у поднетом захтеву истиче да споразум о признању прекршаја није закључен у складу са одредбом члана 234. став 1. тачка 7) Закона о прекршајима, јер је потписан само од стране окривљене, а не садржи и потпис браниоца окривљене као обавезан елемент споразума. Са тог разлога споразум није закључен у складу са одредбом члана 234. Закона о прекршајима, а што је суд требало да примети сагласно члану 236. Закона о прекршајима и да донесе решење којим се одбија споразум о признању прекршаја. На наведени начин суд је по оцени јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва, повредио право одбране окривљеног.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва се, по оцени Врховног суда, не могу прихватити као основани, из следећих разлога:

Из списка предмета произилази да су Прекршајном суду у Београду од стране МУП РС, Полицијске Управе за град Београд, СПИ за увиђаје саобраћајних незгода поднета два захтева са покретање прекршајног поступка, уписни број: 5-144-08110/21 од 23.12.2021. године, против АА због постојања основане сумње да је учињен прекршај из члана 322. став 2. тачка 7) ЗОБС-а и прекршај из члана 331. став 1. тачка 55) ЗОБС-а. У вези ових захтева предлоге за закључење споразума о признању прекршаја из члана 322. став 2. тачка 7) ЗОБС и прекршаја из члана 331. став 1. тачка 55) ЗОБС-а поднела је дана 10.04.2023. године АА, лично обраћајући се ПУ за град Београд, Управи саобраћајне полиције, Одељењу за саобраћајне прекршаје и прекршани поступак, Одсеку за закључивање споразума и правно заступање.

Према списима предмета МУП РС, Полицијске управе за град Београд, СПИ за увиђаје саобраћајних незгода бр. 1886/23 и 1887/23, у које је овај суд извршио

увид, приликом подношења предлога за закључење споразума о признању прекршаја и самог закључења споразума у полицији није био присутан бранилац, нити је окривљена АА предочила овлашћеним лицима да жели да ангажује браниоца.

Чланом 93. став 3. Закона о прекршајима, између осталог предвиђено је да окривљени има право да се брани сам или уз стручну помоћ браниоца кога сам изабере.

Чланом 233. Закона о прекршајима, ставом првим, прописано је да када се прекршајни поступак води за један прекршај или за више прекршаја у стицају, овлашћени подносилац захтева, усмено или писано, може предложити окривљеном или његовом браниоцу закључење споразума о признању прекршаја (у даљем тексту: споразум о признању), односно окривљени или његов бранилац може овлашћеном подносиоцу захтева предложити закључење таквог споразума, а ставом два истог члана прописано је да када се упуту предлог из става 1. овог члана, странке или бранилац могу преговарати о условима признања прекршаја који се окривљеном стављају на терет.

Чланом 234. став 1. Закона о прекршајима прописано је да споразум опривнању треба да садржи опис прекршаја који се окривљеном ставља на терет; признање окривљеног да је учинио прекршај; споразум о врсти и висини казне, односно о другим прекршајним санкцијама; изјаву овлашћеног подносиоца о одустајању од прекршајног гоњења за прекршаје који нису обухваћени споразумом о признању; споразум о трошковима прекршајног поступка, о одузимању имовинске користи прибављене прекршајем, о повраћају предмета прекршаја и о имовинскоправном захтеву, уколико је поднет; изјаву о одрицању странака и браниоца од права на жалбу против одлуке суда донесене на основу прихватања споразума о признању и потпис странака и браниоца.

Чланом 236. Закона о прекршајима, став четврти, прописано је да се одлука суда о споразуму о признању доставља овлашћеном подносиоцу захтева и окривљеном, односно браниоцу ако га има.

По налажењу Врховног суда а имајући у виду напред цитиране законске одредбе, споразум о признању прекршаја сходно одредби члана 234. став 1. тачка 7) Закона о прекршајима мора да садржи потпис браниоца окривљеног у ситуацији када је окривљени у овој фази поступка, т.ј. пред овлашћеним подносиоцима захтева ангажовао браниоца који је учествовао у поступку споразумевања сходно члану 233. Закона о прекршајима, али не мора да садржи потпис браниоца у ситуацији када окривљени нема браниоца током поступка склапања споразума.

Како је у конкретном случају поступак склапања споразума инициран од стране окривљене лично, а бранилац и није био присутан приликом склапања

споразума, то је јасно да предметни споразум није морао садржати потпис браниоца.

С обзиром на наведено као неосновани се оцењују наводи захтева за заштиту законитости јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва којима се указује да је суд учинио битну повреду одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 4) у вези члана 234. став 1. тачка 7) и члана 236. став 1. тачка 2) и става 2. Закона о прекршајима.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаном пресудом није учињена повреда закона на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва, то је Врховни суд на основу члана 287. став 3. Закона о прекршајима наведени захтев одбио као неоснован.

Записничар-саветник
Весна Зарић,с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић